

ספורנו פרשת תזריע-מצורע

ויקרא פרק יד, יב

(יב) וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הַאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֶׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי ה':

ספורנו ויקרא פרק יד

(יב) והקריב אותו לאשם. כבר התבאר שענין האשם הוא על **מעל בקדש** כמו החטאת על חיוב כרת וכבר אמרו שהצרעת היא **על לשון הרע ועל גסות הרוח ששניהם מעילה בקדש**. כי אמנם לשון הרע עקרו בסתר כמעמיק מה' לסתיר עצה, כאמרם העובר עברה בסתר **כאלו דוחק רגלי שכינה** (חגיגה טז א) ועל המתגאה נאמר גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל (תהלים קא, ה). אמר הקדוש ברוך הוא זה גונב מלבושי **אין אני והוא יכולים לעמוד בעולם אחד**. וכבר ספר הכתוב על עזיהו באמרו וכחזקתו גבה לבו עד להשחית **וימעל בה' א-להיו...** והצרעת זרחה במצחו (דברי הימים - ב כו, טז - יט):